

твѣры, и Тѣй като погледѣда въ свѣтѣ та си висота на всѣте вѣщы, по премъдро то си благоволеніе стръба на всѣка твѣрь прилично то и надлежаще то и оудовѣствовіе. Въ това разсужденіе св: Іаковъ напишалъ: "Всѣко дажніа благое и всѣкъ даръ совершѣнъ свѣише естъ, съдѣнъ въ Отца свѣтвъ . . .", (Іаковъ: гл. 17.) По това дабы могли нин всегда да са сподѣбамы щѣдры те дары на небеснаго отца, трѣбва съ сѣрдечно желаніе да са възносамы камъ немъ, и съ оусѣрдны молитвы да оударимъ въ двѣры те на Негово то благоутровіе: "Истина е, какъ Богъ знае и прѣжде прошеніе то наше, какъ нѣжда нин имамы, знае и ко-мъ що надлежи да даде: и за това частю человекъ не получѣва онова, което тѣй бы получилъ, ако бы съ оусѣрдна молитва и съ чисто расположеніе сѣрдечно предварилъ создателява вола склонна та всегда камъ благоудѣаніе.

Шо е м о л и т в а .

(б.) Молитва та е едно възношеніе на мысли те наши камъ Бога, чрезъ което просимъ въ Него душе-полѣзны добрины. Наша та молитва да бы была благоудна и дѣйствиелна, потребно е.

п.) Да просимъ нин оу Бога това, което намъ е заповѣдано въ истинно то слово Негово: понеже как-то человекъ въ Духа свѣтаго не просвѣтенъ не може да знае въ що състои истинно то мѣ блаженство, такъ не може да знае и що мѣ е потребно въ молитва та си да проси. Подтвърждава това великій Апостолъ